

Relat: «La fusió ens dona la identitat»

Parlem amb el grup de Tortellà sobre el llançament del disc 'Contratemp'

Relat | Juan Miguel Morales

Nascuts fa una dècada com a **Tortellinis**, una banda de pop-rock adolescent de Tortellà, la segona vida de **Relat** és un còctel d'innovació, avantguarda musical i energia que han treballat els darrers dos anys. Premi Cases de la Música i finalista del Sona9 2019, el grup garrotxí presenta el debut *Contratemp* (RGB Suports, 2020), a base de reggae fusionat amb dub i electrònica en català i anglès. Una forma alternativa d'entendre la música jamaicana dels rude boys, que han treballat amb el referencial **Chalart58** a La Panchita Studio.

Sou joves però ja teniu molta experiència als escenaris.

Nil Gallego (veu): Quan només teníem 10 anys ja vam muntar el grup **Tortellinis** per fer versions de rock català, que va funcionar durant una dècada fins al 2018.

Martí Reig (bateria): Ens hem passat mitja vida a **Tortellinis**. Ens ha servit per aprendre moltes coses del món de la música, sobretot per madurar com a persones i per fotren's també alguna hòstia, però de tot se n'aprèn. El grup va sorgir a l'escola i va anar tirant endavant fins que vam decidir que volíem fer un pas més.

Relat té una sòlida base d'evolució, transformació, joventut i experiència?

M.R: El darrer any amb **Tortellinis** ja vam començar a donar forma al projecte de **Relat**. Vam fer noves cançons i moltes reunions, i sobretot pensàvem en un nou grup. No vam trigar ni un any a gravar tres temes nous, que ens van servir per participar al Sona9 i fer una quinzena de concerts de presentació de la nova banda.

També vau canviar d'estil musical, heu passat del pop-rock mestís al reggae.

M.R: Totalment, **Tortellinis** s'alimentava del pop-rock i del messtissatge català que es portava en aquella època. De fet, teníem grups com **Txarango** de referents i també altres del mateix estil.

Relat Foto: Juan Miguel Morales

Ara heu apostat pel reggae i el dub fusionat amb la música electrònica i urbana. Per què vau triar aquest camí?

M.R: Teníem clar que volíem plantejar un producte diferent, crear una sonoritat pròpia que s'identifiqués amb nosaltres mateixos tant amb les cançons com a dalt de l'escenari. Hem tingut molt de temps per preparar-nos musicalment i per pensar i veure cap on volíem anar. Partim del reggae, però també ens agrada l'electrònica i les músiques urbanes.

No teniu por del que us puguin dir els més puristes de la música jamaicana?

M.R: En som conscients, i és una de les qüestions que vam plantejar al muntar el grup. Però, en definitiva, simplement fem música i toquem per qui vulgui escoltar-nos. Si els més puristes consideren que no fem reggae, tenen molts altres grups per escoltar. A **Relat** ens agrada utilitzar diferents estils, precisament per poder arribar a més gent. El fet d'abastar diversos gèneres fa que la fusió ens doni la identitat. Tenim clar que no fem reggae d'arrel i també que a segons qui no li agradarà, però no passa res.

Quin és el vostre sistema de treball per aconseguir triomfar?

N.G: No parar de fer cançons. Ens reunim cada setmana per planificar. Ens dividim les feines i segons el calendari possiblement tocarà dedicar-se més endavant intensament als assajos quan ens arribi la gira d'estiu. No parem mai de fer feina i tenim uns horaris molt concrets i establerts periòdicament.

En quins grups heu buscat inspiració per gravar aquest primer disc?

N.G: Ja fa anys que anem a festivals com el Rototom Sunsplash a Benicàssim o el Reggae Sun, a prop de Bordeus. En aquests llocs hem descobert molts artistes que amb el temps ens han influenciat, com el cantant francès **Naâman**. I de l'escena jamaicana podríem citar-ne molts, com per exemple **Chronixx** o **Protoje**, que ens agraden molt i són una gran inspiració per a nosaltres. I també els italians **Mellow Mood**.

De l'àmbit català hi ha alguna banda que sigui de referència per a vosaltres?

M.R: Tal com vam explicar durant el nostre pas pel Sona9, de casa nostra **Green Valley** i **Auxili** són possiblement les bandes que més ens han marcat.

El disc l'heu titulat *Contratempo* com a referència al ritme sincopat del reggae.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=oVrGxdPpS6E>

Però el missatge també es pot interpretar d'alguna altra manera?

N.G: Tal com indica el nom, anem al revés del que està establert. De fet, la cançó que dona títol al disc diu que si prediquem que som diferents i ens guiem per certs cànons, per què no podem anar a contracorrent o a contratemps, jugant amb el nostre estil musical. A més, el títol del disc també dona a entendre i fa referència a la situació política i social que vivim a Catalunya.

Les altres lletres del disc també amaguen un missatge subliminal?

N.G: Tot el que escrivim té un missatge subliminal. Podem dir una cosa d'una manera i potser algú la pot entendre d'una altra. És el que té de bonic l'art, que cadascú es pot endur les cançons al seu terreny o les pot entendre i interpretar a la seva manera.

La gravació i la mescla final l'heu fet a La Panchita Studio de Barcelona, amb tot un referent del reggae-dub, Chalart58.

M.R: La Panchita és un dels estudis de referència de la música jamaicana a Catalunya, sobretot de la mà del productor **Chalart 58**, que ens ha ajudat moltíssim i ens ha donat el toc diferencial. L'experiència ha estat brutal i hem après molt d'ell.

En què a consistit la seva feina?

M.R: Ha fet la mescla dels temes, que és molt important. La producció la vam fer nosaltres, i el disc el vam enregistrar a estudis com l'Espai Marfà de Girona, on vam gravar les veus, i La Panchita, però els efectes, les reverbs, els deleys i les sirenes que tant s'utilitzen en aquest estil han estat cosa de **Chalart58**, que hi ha posat la seva saviesa.

Aquest any heu estat nominats grup de les Cases de la Música, un premi que us donarà molta visibilitat.

M.R: És un gran premi que ens permetrà fer un salt endavant i avançar en molts aspectes per anar pujant graons més ràpid i amb més seguretat en el món de la música. Ens està servint de molt, sobretot per les estades de directe en diferents espais, com el que vam poder fer al Vapor de Terrassa per preparar el concert al festival Eurosonic de Groningen, als Països Baixos.

Què va representar per a Relat el pas pel Sona9, tot i que no va arribar a la final?

N.G: Ens ha servit moltíssim i ens ha donat visibilitat. Gràcies al Sona9 vam poder actuar a l'escenari del BAM a les Festes de la Mercè de Barcelona i també ens va permetre conèixer molta gent del sector. Són opcions que vam tenir a l'abast i que si no fos pel concurs serien molt difícils d'aconseguir.

M.R: El que vaig veure personalment al Sona9 és que hi havia molt de nivell. Hi ha competitivitat, i tota la feina prèvia que has fet amb el grup serveix de molt perquè si no els altres participants se't poden menjar. I també hi ha un altre element important, i és que el tipus de proves per als grups són molt exigents. I no només això, a altres concursos només valoren el directe i les teves cançons, i en canvi al Sona9 hi ha una sèrie de valoracions que et fan treballar i et posen a prova, i en aquest sentit ens ha anat genial.